

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΑΤΙΡΙΚΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΖΩΑ

Ο κόσμος ήρθε ανάποδα
με όλα όσα συμβαίνουν,
μας βλέπουν τα τετράποδα
και δεν καταλαβαίνουν.
Θέλουν να μας ρωτήσουνε
ήρεμα και αθώα
αλλά πώς ν' απαντήσουμε
οι άνθρωποι στα ζώα.

Από τα ζώα απέχουμε
οι άνθρωποι απ' την κούνια
κι ανάμεσά μας έχουμε
πολλών ειδών γουρούνια.
Οι άνθρωποι εις την δουλειά
προστρέχουμε με φούρια
κι υπάρχουνε από παλιά
πéριξ ημών γαιδούρια.

Οι άνθρωποι ρομαντικά
ξεβγαίνουμε τα βράδια
και πέφτουμε ομαδικά
στον ύπνο σαν γελάδια.
Ο άνθρωπος κατασκευή
με μέτρο και αλφάδι
Τετάρτη και Παρασκευή
νηστεύουμε από λάδι.

Κι ο λύκος τρέφεται μ' αρνιά
κλεμμένα από στάνη
καλώντας όλη την γενιά
και κάνουν ραμαζάνι.
Όμως εμείς στην αρπαγή
τα 'χουμε κάνει ρόιδο,
τα κλέβουμε ως υπουργοί
κάνοντας το κορόιδο.

Η ανθρωπότητα ομού
εθέσπισε κανόνες
κι υπάρχουνε άνθρωποι μαϊμού
κλέφτες κι απατεώνες.
Με το μυαλό της Μιχαλούς
έχουμε πέσει έξω,
οι αθώοι στους Κορυδαλλούς
κι οι κλέφτες στην απέξω.

Τα γεγονότα εισχωρούν
ωσαύτως στα μπτρώα
κι εμένα να με συγχωρούν
τ' αναφερθέντα ζώα.

ΤΑΚΗΣ ΚΟΛΙΑΒΑΣ - ΜΩΛΙΟΤΑΚΗΣ

Σαν σήμερα

1918: Συνέρχεται το ιδρυτικό συνέδριο του ΣΕΚΕ (νυν ΚΚΕ) στα γραφεία του Συνδέσμου Μηχανικών Ατμοπηλοίων στον Πειραιά.

1921: Ιδρύονται από τον Χίτλερ τα Τάγματα Εφόδου (SA), παραστρατιωτική οργάνωση του Εθνικοσοσιαλιστικού Κόμματος, που βοήθησε τους Ναζί να πάρουν την εξουσία στη Γερμανία. Φορούσαν καφέ πουκάμισα για να ξεχωρίζουν από τα SS, που φορούσαν μαύρα.

1922: Ο άγγλος αρχαιολόγος Χάουαρντ Κάρτερ ανακαλύπτει τον τάφο του Φαραώ Τουταγχαμών στην Αίγυπτο.

1944: Ολοκληρώνεται η εκκένωση της Ελλάδας από τους Γερμανούς. Γερμανικές φρουρές παραμένουν μόνο στα νησιά Ρόδο, Κάλυμνο, Κω, Λέρο, Τήνο, Μήλο, και στο ΒΔ τμήμα της Κρήτης μέχρι τον Μάιο του 1945.

1979: Ιρανοί ισλαμιστές κα-

ταλαμβάνουν την πρεσβεία των ΗΠΑ στην Τεχεράνη και κρατούν ομήρους 63 Αμερικανούς για 444 μέρες. Οι εισβολείς, στην πλειοψηφία τους φοιτητές, ζητούν από τις

ΗΠΑ να στείλουν τον πρώην Σάχη λίσω στο Ιράν για να δικαστεί. Η κρίση που ξεσπά σφραγίζει οριστικά το μέλλον του αμερικανού προέδρου Τζίμι Κάρτερ.

1996: Τραγικό δυστύχημα έξω από το Βαθύ της Σάμου. Το επιβατηγό πλοίο «Σάμαινα» διεμβολίζει την πυραυλάκατο «Κωστάκος», η οποία βυθίζεται. Τέσσερα μέλη του πληρώματος αγνοούνται.

Η Λαμία οφείλει

Απόδοση μεγαλύτερης τιμής στον Ιωάννη Καποδίστρια

• Έξοχη πρόταση του κ. Δημ. Πενταγιώτη

Στην εφ. ΛΑΜΙΑΚΟΣ ΤΥΠΟΣ, φ. 20969, σελ. 6, στις 27 Οκτ. 2015, σε δημοσίευμα του κ. Δημ. Πενταγιώτη τέθηκε μια πρόταση για τιμητικό μνημείο στον πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδας Ιωάννη Καποδίστρια, με προτομή του σε επιλεγμένο σημείο της πόλης.

Για την προσωπικότητα του πολιτικού, του διπλωμάτη, του μεγάλου Έλληνα, αλλά κυρίως του ανθρώπου, που κλήθηκε και ανέλαβε να δημιουργήσει από τα ερείπια το νεοελληνικό κράτος, έχουν γραφεί πολλά. Εδώ θα δοθεί ένα σύντομο βιογραφικό, με επιπλέον ορισμένα χαρακτηριστικά δείγματα από περιστατικά της ζωής αυτού του σπάνιου Έλληνα πολιτικού. Η αναφορά έχει σημαντική αξία, ιδιαίτερα αυτά τα χρόνια της κρίσης, που ο ελληνισμός στρέφεται και αναζητά κάτι αντίστοιχο με το μοναδικό πρότυπο του πρώτου Κυβερνήτη της Ελλάδας - τον Άγιο¹ της πολιτικής, όπως χαρακτηρίστηκε - του Ιωάννη Καποδίστρια.

Γεννημένος στην Κέρκυρα (1776), σπούδασε γιατρός και για 4 χρόνια άσκησε αφιλοκερδώς την ιατρική. Ασχολήθηκε με τα κοινά της Ιονίου Πολιτείας (υπό ρωσική κυριαρχία) με επιτυχία. Κλήθηκε στη Ρωσία (υπουργείο Εξωτερικών) κι έγινε διπλωμάτης. Εστάλη στην Ελβετία την οποία κράτησε ουδέτερη. Η δημιουργία του ελβετικού συντάγματος με τα αυτόνομα καντόνια στην ελβετική ομοσπονδία είναι έργο δικό του.

Ο Τσάρος τον διόρισε υπουργό των Εξωτερικών (1815), αλλά αρχικά δεν δέχτηκε λέγοντας :

- «Μεγαλειότητα, εντίμως σας δηλώνω ότι οσάκις ευρεθώ προ του τραγικού διλήμματος να υποστηρίξω τα συμφέροντα της σκλαβωμένης πατρίδος μου ή τα συμφέροντα της αχανούς αυτοκρατορίας σας, δεν θα διστάσω ούτε στιγμή: Θα τεθώ με το μέρος της πατρίδος μου ... Είμαι Έλληνας και θα μείνω Έλληνας για πάντα».

Στο Συνέδριο της Βιέννης (Ιερά Συμμαχία, τον Ιούνιο του 1815) έκανε αναφορά για το "καταδυναστευόμενον ελληνικόν έθνος παρά της Οθωμανικής εξουσίας", με την υποστήριξη του Τσάρου. Εκπροσώπησε τη Ρωσία μετά τη μάχη του Βατερλώ και πέτυχε να δοθεί σύνταγμα στα Επτάνησα. Με την έναρξη της ελληνικής επανάστασης βοήθησε πιέζοντας τον Τσάρο. Διαφώνησε με τον Τσάρο για τη νέα ρωσική πολιτική και έφυγε στην Ελβετία. Έλαβε προσκλήσεις για να γίνει κυβερνήτης της Ελλάδας από τους Αλέξ. Υψηλάντη και Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.

Στη Γ' Εθνοσυνέλευση στην Τροιζήνα (30-3-1827) εκλέχτηκε Κυβερνήτης της Ελλάδας με θητεία 7 ετών. Στις 18-1-1828 έφτασε στο Ναύπλιο (έγινε πρωτεύουσα). Παρέλαβε χάος, αλλά ήταν αποφασισμένος, ζητώντας αφοσίωση και αυταπάρνηση από τους συνεργάτες του. Σε ομιλία του στη Δ' Εθνοσυνέλευση είπε:

"Ελπίζω ότι όσοι εξ ημών συμμετάσχουν εις την κυβέρνησιν θέλουν γνωρίσει μεθ' εμού ότι εις τας παρούσας περιπτώσεις, όσοι ευρίσκονται εις δημόσια υπουργήματα δεν είναι δυνατόν να λαμβάνουν μισθούς αναλόγως με τον βαθμόν του υψηλού λειτουργηματός των και με τας εκδουλεύσεις των, αλλ' ότι οι μισθοί ούτοι πρέπει να αναλογούν ακριβώς με τα χρηματικά μέσα, τα οποία έχει η Κυβέρνησις εις την εξουσίαν της".

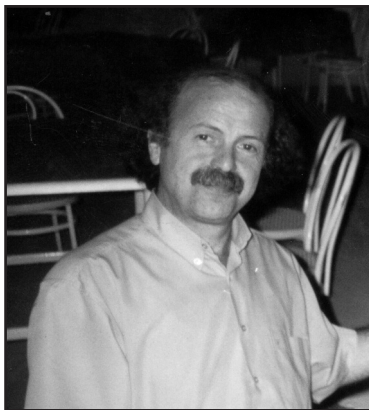
Αρνήθηκε να δεχτεί μισθό, ούτε πήρε χρηματική αποζημίωση από τον Τσάρο. Ζούσε λιτά και διέθεσε όλη του την περιουσία για τους σκοπούς του κράτους. Όπως ανέφερε χαρακτηριστικά:

«Εφ' όσον τα ιδιαίτερα εισοδήματά μου αρκούν δια να ζήσω, αρνούμαι να εγγίσω μέχρι και του οδοιού τα δημόσια χρήματα, ενώ ευρισκόμεθα εις το μέσον ερειπίων και ανθρώπων θυθισμένων εις εσχάτην πέναν».

Δική του επιτυχία ήταν το Πρωτόκολλο του Λονδίνου (1830) για ανεξαρτησία της Ελλάδας (γραμμή Σπερχειού-Αχελώου). Νέες προσπάθειές του σε διπλωματικό επίπεδο, για ένταξη στο νεοσύστατο ελληνικό κράτος των τότε επαρχιών Ζητουνίου (Λαμίας), Πατρατζικίου (Υπάτης) και Καλλιδρόμους (Καρπενησίου) οδήγησαν σε νέα διάσκεψη του Λονδίνου (6ο Πρωτόκολλο) στις 18 Αυγούστου²/30 Αυγούστου 1832, την οποία αποδέχτηκε η Τουρκία στις 14 Δεκεμβρίου/26 Δεκεμβρίου 1832 και τα νέα σύνορα στη γραμμή Γιαγαστικού-Αμβρακικού περιέλαβαν τις ανωτέρω επαρχίες (για μας την επαρχία Ζητουνίου, δηλ. την Ανατολική Χέρσο Ελλάδα). Από τις 9 Απριλίου 1833, η Λαμία ελευθερώθηκε³.

Η δημιουργική προσπάθεια του Καποδίστρια συνεχίστηκε με πολλά έργα του όπως: η καταστολή της πειρατείας, η δημιουργία τακτικού στρατού, η ίδρυση Σχολής Ευελπίδων, η ίδρυση Εθνικού Νομισματοκοπείου και έκδοση εθνικού νομίσματος (φοίνικας), η ίδρυση νέων σχολείων, εκκλ. Σχολής, Ορφανοτροφείου. Δυστυχώς το πρόβλημα διανομής της εθνικής γης (που ανήκε σε κοτζαμπάσδες και εκκλησία) έμεινε άλυτο. Ίδρυσε γεωργική σχολή για ανάπτυξη της γεωργίας.

Ο λαός τον αγάπησε, αλλά κάποιοι είδαν τα συμφέροντά τους να βλάπτονται. Έτσι η σύγκρουση του κυβερνήτη με τους

Γράφει ο Κωνσταντίνος Αθαν. Μπαλωμένος Φυσικός

παραμερισμένους από την εξουσία κοτζαμπάσδες και πηλοιοκτίτες (φατριασμοί και συμφέροντα), αλλά και η εχθρότητα Γαλλίας και Αγγλίας (για ίδια συμφέροντα σε ανατ. Μεσόγειο) με δολοπολικίες, σε συνδυασμό με τον αναγκαίο (τότε) συγκεντρωτισμό της εξουσίας από τον ίδιο, οδήγησαν στη δολοφονία του. Αν και οι απειλές κατά της ζωής του προέρχονταν από γνωστή οικογένεια, ο Καποδίστριας είπε:

"Εάν οι Μαυρομιχλαχοί θέλουν να με δολοφονήσουν, ας με δολοφονήσουν. Θα έλθει κάποτε η ημέρα που οι Έλληνες θα εννοήσουν την σημασίαν της θυσίας μου".

Εξάλλου είχε τέτοια αυταπάρνηση και ήταν αφοσιωμένος στο εθνικό έργο του, που ανέφερε:

"Προτιμώ τον θάνατον παρά να απατήσω λαόν εμπιστεύσαντα την τύχην του εις την αφοσίωσίν μου".

Η αυταπάρνηση του Ιωάννη Καποδίστρια αποδεικνύεται και από την ανεκπλήρωτη αγάπη του προς τη Ρωξάνδρα Στούρτζα, πλούσια ελληνίδα στη Ρωσία. Η γνωριμία του, η αμοιβαία φιλία και εκτίμηση προς εκείνην, την περίοδο 1809-1813 δεν έφτασε ποτέ σε γάμο, εφόσον ο Ιωάννης Καποδίστριας της εξέφρασε την επιθυμία του να προσπληωθεί στην Ελληνική υπόθεση. Εκείνη του ζήτησε να μείνουν τουλάχιστον φίλοι. Στα επόμενα χρόνια από την πλευρά της υποστήριξε τη μόρφωση των ελληνοπαίδων και βοήθησε τους πρόσφυγες.

Η δολοφονία του Καποδίστρια έγινε στις 9-10-1831 από 2 άτομα της οικογένειας Μαυρομιχάλη, στην είσοδο του ναού του Αγ. Σπυριδώνος στο Ναύπλιο. Για την δολοφονία του Καποδίστρια ο Ελβετός φιλέλληνας Ι. Γ. Εύναρδος είπε: «Όστις δολοφόνησε τον Καποδίστρια, δολοφόνησε την πατρίδα του. Ο θάνατός του είναι συμφορά για την Ελλάδα και δυστύχημα ευρωπαϊκόν.»

Καταλυτικό ρόλο στην δολοφονία του Καποδίστρια διαδραμάτισαν οι ξένες δυνάμεις (Αγγλοι και Γάλλοι). Παρά την παρέμβαση τόσο μεγάλου χρονικού διαστήματος, ο φάκελος για τη δολοφονία του Καποδίστρια στα βρετανικά αρχεία παραμένει ακόμη απόρρητος.

Μεγάλη αξία έχει και ο λόγος του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη, που ακούγοντας κάποιον να κατηγορεί τον Καποδίστρια, φέρεται να είπε (1840):

«Δεν μετράς καλὰ φιλόσοφε... Ανάθεμα στους Αγγλογάλλους που ήσαν η αιτία κι εγώ έχασα τους δικούς μου, και το Έθνος έναν άνθρωπο που δε θα τότε ματαθρεί και το αίμα του με παιδεύει ως τώρα...».

Ο Ιωάννης Καποδίστριας ήταν τότε 55 ετών. Σε θητεία μόλις 3 ετών και 8 μηνών απέδωσε τεράστιο έργο, θέτοντας τις ορθές βάσεις του νεοελληνικού κράτους. Τόσο οι ικανότητές του στον διπλωματικό τομέα και στην ευρωπαϊκή πολιτική, όσο και οι αξίες του (φιλοπατρία, αυταπάρνηση, εργατικότητα, ανιδιοτέλεια, ευσέβεια χριστιανική) τον καθιστούν σπάνιο πρότυπο πολιτικού και ανθρώπου.

Η Λαμία, ως πρωτεύουσα της Φθιώτιδας, του οφείλει μεγαλύτερη τιμή, εφόσον - χάρη στις προσπάθειές του - ελευθερώθηκε από το 1833 και όχι αργότερα. Είναι σημαντική η τιμή της ονομασίας του κεντρικού δρόμου προς την πλατεία Πάρκου, αλλά η δημιουργία προτομής στη θέση της τριγωνικής νησίδας (παρά το ξενοδοχείο "Δέλτα"), αποτελεί ικανή πρόταση (συγχαρητήρια στον κ. Δημ. Πενταγιώτη) που αποδίδει την αυξημένη και πρόποια τιμή στον πρώτο κυβερνήτη της Ελλάδας.

Επειδή δε η αντιπροσωπεία του Πολιτικού Συλλόγου⁴ "Κομάντος '74" που βρέθηκε στη Λαμία και παρέλασε στην Εθνική Εορτή της 28ης Οκτωβρίου, εκφράστηκε με καθόλου κολακευτικά λόγια⁵ για το υπάρχον μνημείο των αγωνιστών που έπεσαν στην Κύπρο, το οποίο βρίσκεται στην αρχή της οδού Γ. Γεννηματά, πριν την Έκθεση Λαμίας, εκτιμών ότι το μνημείο αυτό χρειάζεται σημαντική αναβάθμιση, η οποία μπορεί να γίνει σε συνδυασμό με την εκεί μεταφορά της προτομής του Κύπριου αγωνιστή Ευαγόρα Παλληγκαριδίν.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ιωάννης Σ. Κορνιλάκης, από βιβλίο του (2012).
2. Οι διπλές χρονολογίες σημαίνουν στο παλιό (Ιουλιανό) ημερολόγιο και στο νέο (Γρηγοριανό) ημερολόγιο.
3. Κωνσταντίνου Μπαλωμένου: "Η Λαμία ελεύθερη από τους Τούρκους", εφ. ΗΜΕΡΑ, φ. 870, σελ. 8, 9-4-2013, Λαμία.
4. Πρόκειται για καταδρομείς που συμμετείχαν στην επιχείρηση "Νίκη" απόβασης με αεροπλάνα που ήρθαν στην Κύπρο από την Κρήτη στις 21-22 Ιουλίου 1974. Κάποια απ' αυτά δέχτηκαν φίλια πυρά με τραγικές συνέπειες.
5. Από σχόλιο στην εφ. ΗΜΕΡΑ, φ. 1473, σελ. 5, στις 26-10-2015, Λαμία.